

Predica de la Krefeld

Duminică, 1 Februarie 2015, ora 10⁰⁰

Cuvântul de introducere din Efes. 3:14-21: „...*Iată de ce, zic, îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Isus Hristos, din care își trage numele orice familie, în ceruri și pe pământ, și-L rog ca, potrivit cu bogăția slavei Sale, să vă facă să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul dinăuntru, așa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință; pentru ca, având rădăcina și temelgia pusă în dragoste, să puteți pricepe împreună cu toți sfinții, care este lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea; și să cunoașteți dragostea lui Hristos, care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu. Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi, a Lui să fie slava în Biserică și în Hristos Isus, din neam în neam, în vecii vecilor! Amin*”. Să ne rugăm:

Iubite Domn, Îți dedicăm Ție această adunare. Vino la dreptul Tău. Tu ești prezent. Revenirea Ta este aproape. Smulge din foc, astfel încât să fie luate decizii. Iubite Domn, Ție să-ți fie adusă slava și lauda. Binecuvântează pe toți oamenii de pe întreg pământul, binecuvântează pe frații și surorile noastre care acum sunt în legătură cu noi și cu Tine în toate popoarele, limbile și națiunile. Punem totul în fața Ta și Îți mulțumim, că Tu vei face totul bine. Binecuvântat și laudat să fie Numele Tău cel minunat și sfânt al lui Isus. Amin.

Domnului Dumnezeului nostru să-I fie adusă slava. Cred că toți am venit și ne-am adunat aici cu mulțumire adâncă, mulțumitori că Domnul ne vorbește direct prin Cuvântul Său.

Vă rog, scuzați-mă, preaiubiți frați și surori, mai ales toți aceia care vorbiți alte limbi. Deja în al doilea verset pe care l-am citit aici, în toate celelalte limbi a fost folosit un cuvânt care nu a fost spus în original. În Efes. 3:15 citim: „*din care își trage numele orice familie (paternitate - traducerea germană), în ceruri și pe pământ*”. În toate celelalte limbi este scris: „*din care își trage numele orice familie, în ceruri și pe pământ*”. În toate limbile de sub cer este scris cuvântul

„familie”. În Biblia noastră este scris „paternitate”. Din cauza introducerii acestui cuvânt, ei au zis: „În ceruri este o familie. În cer nu este numai unul. În cer sunt mai mulți”. Și pe aceasta a fost bazată trinitatea; la fel ca în 1 Ioan 5:7 – („*Căci trei sunt care mărturisesc în cer*”). În traducerea germană a Bibliei, acest verset nici nu este scris. În toate celelalte biblii acest verset este scris în 1 Ioan 5:7: „*Căci trei sunt care mărturisesc în cer*”. În cer nu sunt trei. În cer este Unul - Singurul Dumnezeu Adevărat.

Menționăm faptul că exactitatea traducerii în bibliile noastre ne-a fost dăruită prin harul Său: „...*orice paternitate*”. Noi nu ne rugăm: „*familia noastră care ești în ceruri*” ci „*Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfînțească-se Numele Tău*”. Și Biblia vorbește doar despre un singur Dumnezeu. Aici am putea intra în detalii. Când au fost inventate aceste lucruri? La sfârșitul secolului al III-lea și începutul secolului al IV-lea, când a fost inventată învățătura trinitară, atunci au fost introduse. Se pot citi toate în istoria bisericii. Suntem mulțumitori din toată inima că Dumnezeu ne-a adus înapoi la Cuvântul Său.

Și ceea ce am citit aici în Efes. 3:20: „*Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în noi..*”. Lucrează în tine, în mine sub propovăduirea Cuvântului. În măsura în care credem, puterea lui Dumnezeu lucrează în noi și ceea ce este predicat poate fi lucrat în noi. „...*poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi*”. Chiar mai mult decât tu și eu putem îndrăzni să credem - El va face nespus mai mult decât putem să cerem sau să gândim noi, conform puterii care lucrează în noi.

Haideți să ne oprim puțin aici. Toți aducem cereri de rugăciune înaintea Domnului. După aceea Domnul ne spune că poate să facă mult mai mult decât putem noi să-I aducem. Orice i-am spune în rugăciune, El poate face mult mai mult. Nu este minunat? Nu este acesta un Cuvânt al lui Dumnezeu care ne transformă pe toți, care ne dă curaj nou? Într-adevăr, ne dă curaj nou, prin harul Său.

Efes. 3:21: „*a Lui să fie slava în Biserică*”. Chiar și astăzi, Lui să-i fie adusă slava în Biserică. Astăzi suntem adunați ca Biserică a Lui. Iar Biserica este „*stâlpul și temeliala adevărului*” (1 Tim. 3:15). „...*a Lui să fie slava în Biserică și în Hristos Isus, din neam în neam, în vecii vecilor! Amin*”. Domnului și Dumnezeului nostru să-I fie

adusă toată slava pentru tot ceea ce a făcut pentru noi: răscumpărarea și apoi descoperirea Cuvântului Său și a voii Sale.

Noi l-am auzit pe fratele Branham spunând că Moise a avut mesajul lui Dumnezeu pentru timpul său, dar că Domnul nostru nu a venit cu mesajul lui Moise. În toate epocile, Dumnezeu a avut o perioadă de timp în care a lucrat conform planului Său de mântuire. Dacă privim la ultimii 500 de ani ai istoriei, au existat perioade binecuvântate, evenimente, treziri, care întotdeauna au mers mai adânc în Cuvânt.

Dar acum, la sfârșitul timpului de har putem trăi totul: neprihănirea prin credința în lucrarea desăvârșită de răscumpărare de pe crucea de la Golgota. Acesta a fost mesajul principal în zilele Reformei. În al doilea rând este sfințirea. Dar nu o sfințire proprie, ci „*Sfintește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”. Nici un om nu poate fi sfințit fără adevăr, ci „*Sfintește-i în adevărul Tău*”. După aceea, de asemenea și botezul cu Duhul Sfânt. Frați și surori, trebuie să vină momentul în care să putem striga împreună: „Doamne, nu te las să pleci dacă nu mă binecuvintezi! Eu nu plec din acest loc, dacă nu mă umpli cu Duhul Tău cel Sfânt!” Trebuie să fie o asemenea dorință în noi, încât Domnul să-Și poată confirma Cuvântul.

Iubiților, haideți să mai cercetăm unele versete. Dumnezeul nostru este un Dumnezeu credincios. Tema principală este revenirea lui Isus Hristos, Domnul nostru, chemarea afară, despărțirea, pregătirea până în ziua glorioasă a Domnului nostru. Toți apostolii au scris despre aceasta. Nu doar Pavel, ci și Iacov scrie. Haideți să citim câteva versete.

Iacov scrie Cuvântul bine cunoscut în cap. 5, vers. 7: „*Fiți dar îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului*”. Acest cuvânt ne este adresat nouă. Iar noi am auzit mesajul care premerge revenirea Domnului. Îl credem din toată inima. Și de aceea, avem parte deplină de ceea ce face Dumnezeu în prezent.

A doua parte a vers. 7: „*Iată că plugarul așteaptă roada scumpă a pământului și o așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie*”. Ce altceva poate să mai facă agricultorul, decât să semene sămânța și apoi să aștepte până când se întâmplă una și cealaltă? Nu mai este în puterea noastră să mai facem ceva. Noi putem semăna sămânța, dar Dumnezeu trebuie să trimită ploaia timpurie, la

semănat și tot Dumnezeu trebuie să trimită ploaia târzie în timpul recoltei. Dar ambele, El le-a făgăduit aici și pe ambele le va trimite. Așa cum a trimis ploaia timpurie, la fel va trimite și ploaia târzie.

Avem apoi cuvântul din 1 Petru 1:12: „*Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi spuneau ei aceste lucruri, pe care vi le-au vestit acum cei ce v-au propovăduit Evanghelia, prin Duhul Sfânt trimis din cer și în care chiar îngerii doresc să privească*”.

După aceea, este vorba de pregătire, în vers. 13-16: „*De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji și puneți-vă toată nădejdea în harul, care vă va fi adus, la arătarea lui Isus Hristos*”. Apoi cerința, în vers. 14: „*Ca niște copii ascultători...*”. Ascultarea este mai bună decât jertfa. „*Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târâți în poftile, pe care le aveați altădată, când erați în neștiință. Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră. Căci este scris: «Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt»*”.

Apoi, Petru încheie primul capitol cu vers.1 25: „*dar Cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este Cuvântul, care v-a fost propovăduit prin Evanghelie*”. Același Cuvânt. Totul rămâne așa cum a fost la început.

Ioan nu a vorbit doar despre revenirea Domnului. Haideți să citim 1 Ioan 2:28: „*Și acum, copilașilor, rămâneți în El, pentru ca atunci când Se va arăta El, să avem îndrăzneală și, la venirea Lui, să nu rămânem de rușine și depărtați de El*”. Preaiubiților, adunările pe care ni le dăruiește Dumnezeu prin harul Său, sunt ore de pregătire, timp în care ne putem aduna în prezența lui Dumnezeu ca să auzim Cuvintele, ca să primim sfaturi, ca să fim mângâiați. Câți trec acum prin încercări și nevoi și necazuri care nu au mai existat înainte?! Doar mergeți prin familii, mergeți prin căsnicii, mergeți prin toate. Acum se va descoperi într-adevăr cine doar ne-a însoțit și cine într-adevăr a fost chemat de Domnul și într-adevăr Îl urmează pe El. Se va descoperi sub predicarea Cuvântului. Iar noi, prin atitudinea noastră duhovnicească, arătăm unde aparținem. De aceea, trebuie să-I mulțumim lui Dumnezeu și putem să-I mulțumim din toată inima pentru tot.

Chiar și cei aleși de Dumnezeu trec prin cele mai grele încercări. Chiar dacă suntem cei mai neînțeleși, totuși rămânem cu

Domnul nostru și El rămâne cu noi, ca să putem ajunge de la credință la vedere atunci când vine timpul pentru aceasta.

În 2 Ioan 7 avem un verset foarte important, pe care, de asemenea, trebuie să-l accentuăm: „*Căci în lume s-au răspândit mulți amăgitori, care nu mărturisesc că Isus Hristos vine în trup. Iată amăgitorul, iată Anticristul!*”. Și aici avem un cuvânt foarte puternic. Majoritatea traducerilor conțin acest text la timpul trecut. Dar este vorba despre ambele. Domnul nostru a venit în trup omenesc, a înviat, trupul Său a fost schimbat și se va întoarce în trup. El se va întoarce în trupul de înviere. Și de aceea, aceasta trebuie accentuat. De asemenea și cei care se referă la fratele Branham și ceea ce el a spus despre 1 Tes. 4 de la vers. 13, au înțeles total greșit. De ce? Pentru că ei nu au respect față de Cuvântul lui Dumnezeu. Frați și surori, noi ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu în respect și nu avem gânduri personale.

Există două lucruri pe care trebuie să le respectăm. În Matei 25 răsună strigarea de trezire către toți cei care trăiesc acum. În 1 Tes. 4, de la vers. 13, în primul rând este vorba despre aceia care au adormit în Hristos, pe care Dumnezeu îi va aduce împreună. Și după aceea, strigarea de trezire se adresează mai întâi acelor care au adormit în Hristos. Apoi, noi vom fi schimbați și împreună vom fi răpiți în nori ca să-l întâlnim pe Domnul în văzduh. Scriptura nu permite nicio interpretare personală. Trebuie să fie crezută așa cum ne-a fost lăsată. Și oricine citește cu respect de la vers. 13 va afla despre ce este vorba. El va vedea fără probleme în ce legătură ne-a fost dat acest Cuvânt prin harul Său.

Deși fratele Branham nu se exprimă întotdeauna foarte clar, totuși noi știm că Duhul Sfânt ne călăuzește în tot adevărul. În 1 Tes. 4, el a comparat strigarea de trezire cu acest timp. Haideți să o spunem cu toată claritatea. Oricine citește cu exactitate va afla ceea ce a fost spus aici. Dar acum este răspândită învățătura că Domnul a venit deja în 1963, că tronul de har a devenit tron de judecată, ș.a.m.d. Frați și surori, astăzi nu mai este vorba despre învățăturile care sunt undeva, ci astăzi este vorba despre învățăturile false și despre învățătorii mincinoși care se referă la fratele Branham, dar care nu se întorc înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu, care nu au niciun respect față de Cuvântul lui Dumnezeu și care îl pun pe fratele Branham în fața lucrurilor pe care ei le învață.

S-o repetăm. Matei 25:6: *„Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!”*. Toate au adormit. Și a urmat strigarea de trezire, pentru trezirea din somnul duhovnicesc, pentru a curăți lămpile, pentru a le umple cu ulei, pentru a lua vasele și a întâlni Mirele, deoarece acesta este mesajul: *„Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!”*. Și acesta este mesajul pe care îl auzim acum și pe care îl predicăm.

Aici, în 1 Tes. 4, avem chiar în vers. 14: *„Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în El”*. Apoi, Pavel spune ceva ca un Cuvânt al Domnului. Aceasta îmi place. Aceasta îmi place foarte mult. Vers. 15 și 16: *„Iată, în adevăr, ce vă spunem, prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos”*.

Oricine predică revenirea Domnului fără învierea din morți, realmente nu știe ce spune. Întotdeauna înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu! *„...și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul. Mângâiați-vă dar unii pe alții cu aceste cuvinte”*.

Frați și surori, accesul pe care ni l-a dăruit Dumnezeu prin harul Său este acela de a crede așa cum spune Scriptura. În punctul acesta ne putem întoarce la 1 Cor. 15. Haideți să citim câteva versete care vorbesc despre revenirea Domnului și împreună cu aceasta, despre ceea ce s-a întâmplat deja și despre ceea ce se va mai întâmpla. Fiind mulțumitori din toată inima, să credem că Dumnezeu face totul conform Cuvântului Său și veghează asupra Cuvântului Său ca să-L îplinească.

Citim acum 1 Cor. 15:3: *„V-am învățat înainte de toate, așa cum am primit și eu: că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi”*. *„După Scripturi”* - Isaia 53:4: *„...că a fost îngropat și a înviat a treia zi, după Scripturi”*. Numai „conform Scripturii” – Ps. 16:10-11. Totul a fost scris mai dinainte și totul s-a împlinit.

Frați și surori, aici este într-adevăr partea tristă, cu Israelul. Israel L-a așteptat pe Domnul ca Împărat, nu ca pe cineva care va pătimi, ci ca pe unul care va sta pe tron ca David și care va îndepărta

toți dușmanii și va începe ca să împărătească. Desigur că aceasta nu s-a împlinit în acel timp. Aceasta se va împlini numai atunci când are loc desăvârșirea pentru că Domnul nostru trebuie să-Și descopere puterea în mijlocul dușmanilor Săi până când toți dușmanii sunt făcuți așternut al picioarelor Sale. După aceea El Își va începe Împărăția.

Desigur că, mai întâi El trebuia ca să-Și isprăvească lucrarea de răscumpărare. Dar nu ca să domnească, ca Împărat, fără cei răscumparați. Peste cine ar fi trebuit ca să împărătească? Peste poporul Israel? Nu. Dumnezeu a călăuzit în așa fel încât, conform planului Său veșnic de mântuire, toate națiunile pământului să fie incluse. Avem toate versetele în Vechiul și Noul Testament. „...și de unde li se zicea: *«Nu sunteți poporul Meu»*, li se va zice: *«Copiii Dumnezeului Celui viu!»*” (Osea 1:10b). Haideți să luăm toate versetele care vorbesc despre Domnul nostru pe drumul spre Golgota, ca să se jertfească.

Cât de des am spus: pentru că păcatul original a avut loc în trup de carne și sânge în grădina Eden, de aceea Domnul nostru a trebuit să vină într-un trup de carne și sânge. Dar El a rămas Domnul, Același ieri și azi și în veci! Mai întâi trebuia să isprăvească răscumpărarea, ca să facă din noi un popor de împărați și preoți astfel încât să putem împărăți împreună cu El.

Haideți ca să citim câteva versete.

Gal. 3:7-8 – aici este scris ceva ce merită inclus în observația noastră: „*Înțelegeți și voi dar, că fii ai lui Avraam sunt cei ce au credință. Scriptura, de asemenea, fiindcă prevedea că Dumnezeu va socoti neprihănite pe Neamuri, prin credință, a vestit mai dinainte lui Avraam această veste bună: «Toate neamurile vor fi binecuvântate în tine.»*” Ne putem întoarce și la Gen. 12:3, la Gen. 15:16, la Gen. 18:18, unde Dumnezeu a dat făgăduința lui Avraam. Iar făgăduința principală: „*În tine, toate familiile pământului vor fi binecuvântate*”.

În Vechiul Testament, în Isaia 49 avem anunțul, proorocia că mântuirea lui Dumnezeu va fi dăruită tuturor neamurilor.

Isaia 49:6: „*El zice: «Este prea puțin lucru să fii Robul Meu ca să ridici semințiile lui Iacov și să aduci înapoi rămășițele lui Israel. De aceea, te pun să fii Lumina neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului»*”.

Haideți ca să citim Fapte 13. Aici ni se spune în legătură cu acest Cuvânt... De ce cercetăm aceste versete? Ca să arătăm că, în

Noul Testament propovăduirea s-a bazat pe ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Vechiul Testament. Și la fel trebuie să facem și noi în acest timp. Fapte 13 ne informează despre ceea ce s-a întâmplat atunci, iar Pavel a avut harul de a recunoaște timpul. Fapte 13:47-48: „*Căci așa ne-a poruncit Domnul...*”. Dați-vă seama! În Vechiul Testament, o prorocie s-a referit la iubitul nostru Domn și Mântuitor. Și acum Domnul ne-a poruncit ca să punem pe sfeșnic versetul din Isaia 49:6. „*Te-am pus ca să fii Lumina Neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului.*» Neamurile se bucurau când au auzit lucrul acesta și preamăreau Cuvântul Domnului. Și toți cei ce erau rânduți să capete viața veșnică, au crezut”. Și aceasta este foarte puternic. Într-adevăr, există oameni care au fost aleși mai înainte de întemeierea lumii, scriși în Cartea Vieții Mielului înjunghiat înaintea întemeierii lumii. Și așa cum a spus Pavel aici, „*toți cei ce erau rânduți să capete viața veșnică, au crezut*”. Aceasta o trăim și în timpul nostru.

Așa cum am spus mai înainte, se va descoperi dacă cineva doar ni s-a alăturat și ne-a urmat, sau dacă Cuvântul i-a vorbit cu adevărat și el a primit Cuvântul, dacă aparține de cei rânduți pentru viața veșnică. Apoi se adaugă diferența dintre prima și a doua înviere. La prima înviere vor fi prezenți numai aceia care au numele scrise în Cartea Vieții Mielului. La a doua înviere vor fi prezenți și vor intra în viața veșnică aceia ale căror nume sunt scrise în Cartea Vieții. Puteți citi în Apoc. 20. Într-adevăr, Dumnezeu a rânduit totul. Prima înviere este în legătură cu revenirea lui Isus Hristos. Iar prima înviere nu are loc la modul general, pentru biserică, ci pentru toți cei care fac parte din Mireasă, pentru aceia care vor intra la ospățul nunții Mielului, care vor fi răpiți. La a doua înviere – acolo toți vor fi prezenți. Atunci nu se va deschide doar Cartea Vieții, ci și alte cărți. După aceea, va avea loc Judecata. Dar numele celor scriși în Cartea Vieții Mielului, deși nu sunt o parte a Miresei, deși nu au parte de prima înviere, ei vor intra în viața veșnică.

De aceea, haideți să nu judecăm pe nimeni. Haideți numai să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru că ne-am întărit alegerea. Haideți să o spunem clar. Cel care nu poate crede în alegere, nu poate fi ales. Cineva poate să creadă, numai dacă a fost ales pentru aceasta.

Haideți ca să citim câteva versete scumpe, de pe timpul apostolului Pavel. Cu toții știm că trebuie ca să trecem prin încercări, că suntem neînțeleși de mulți. Haideți să citim câteva versete din creștinismul primar, ca să cunoaștem ceea ce se repetă în timpul nostru. Dacă noi suntem acum Biserica Mireasă a Mielului, atunci totul se va repeta. Vom fi numiți „sectă”, așa cum și ei au fost numiți. Vom fi judecați, vom fi puși în fața instanțelor de judecată, așa cum și ei au fost puși în fața instanțelor de judecată. Totul se va repeta, la fel cum a fost la început.

Citim pe scurt din Fapte 17:2: *„Pavel, după obiceiul său, a intrat în sinagogă. Trei zile de Sabat a vorbit cu ei din Scripturi”* – bazat pe ceea ce a fost scris și pe ceea ce este scris și astăzi.

Apoi în Fapte 17:11: *„Iudeii aceștia aveau o inimă mai aleasă decât cei din Tesalonic. Au primit Cuvântul cu toată râvna și cercetau Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea, este așa”*. Unii au acceptat, au luat Scripturile, le-au citit, s-au convins. „Așa cum ne este arătat așa este scris”. Ei nu au crezut doar pentru că Pavel a predicat. Nu. Ei au deschis Biblia, au deschis Sfintele Scripturi, au citit, s-au convins personal că ceea ce a fost predicat și că ceea ce a fost dat mai departe, este într-adevăr în conformitate cu ceea ce au spus mai dinainte prorocii în Sfintele Scripturi.

Citim apoi Fapte 18:28: *„căci înfrunta cu putere pe Iudei înaintea norodului și le dovedea din Scripturi că Isus este Hristosul”*. Pentru ei, aceasta era cea mai mare problemă; și anume că, Acest disprețuit și respins trebuie să fie Mesia. Și Pavel a depus un efort. A citit toate versetele și a arătat că Hristos trebuia mai întâi să pătimească și să moară, ca apoi să învie din morți. Astfel încât, să se îplinească tot ceea ce a fost spus în Vechiul Testament.

Să mergem direct la Fapte 26. Vom fi surprinși cum omul lui Dumnezeu, în prima generație, a prezentat totul amănunțit. Aici în Fapte 26 ar trebui ca să citim de la versetul 1 ca să vedem discursul lui Pavel în fața lui Agripa.

Fapte 26:6: *„Și acum, sunt dat în judecată, pentru nădejdea făgăduinței, pe care a făcut-o Dumnezeu părinților noștri”*. El stătea în fața instanței judecătorești. Trebuia să arate responsabilitate. Trebuia să arate că făgăduința dată poporului Israel s-a împlinit.

Fapte 26:17: *„Te-am ales din mijlocul norodului acestuia și din mijlocul Neamurilor, la care te trimit, ca să le deschizi ochii, să se întoarcă de la întuneric la lumină și de sub puterea Satanei la Dumnezeu; și să primească, prin credința în Mine, iertare de păcate și moștenirea împreună cu cei sfințiți”*. Domnul Însuși a dat trimiterea.

Citim direct în vers. 22 și 23 cum omul lui Dumnezeu a vorbit în discursul său de apărare. Fapte 26:22: *„Dar, mulțumită ajutorului lui Dumnezeu, am rămas în viață până în ziua aceasta; și am mărturisit înaintea celor mici și celor mari, fără să mă depărtez cu nimic de la ce au spus prorocii și Moise că are să se întâmple”*. De ce bazăm totul pe Sfânta Scriptură? Așa a fost făcut la început și la fel trebuie să se facă și acum la sfârșit.

În vers. 23 trece la miezul problemei: *„...și anume, că Hristosul trebuie să pătimească și că, după ce va fi cel dintâi din învierea morților, va vesti lumină norodului și Neamurilor”*. Totul ne-a fost spus.

Pavel a trebuit ca să treacă prin multe lucruri, dar Dumnezeu l-a putut folosi pentru acel scop, ca să arate tuturor celor ce vor trăi vreodată, planul lui Dumnezeu, astfel încât noi să avem orientare divină în Cuvânt, ca să vedem unite împreună Vechiul și Noul Testament, să vedem că există o armonie divină între ele.

Să ne întoarcem pe scurt la făgăduința timpului nostru. Dacă spunem aceasta unui predicator, de asemenea tuturor predicatorilor penticostali, toți vor avea același răspuns: „Oh, această făgăduință cu Ilie, s-a împlinit deja atunci în Ioan Botezătorul!”

Dar Ioan Botezătorul nu a venit înainte de a veni ziua cea mare și înfricoșată a Domnului. În acel timp soarele nu s-a întunecat și luna nu s-a transformat în sânge, iar în cei 2000 de ani stelele încă nu a căzut din cer. El a fost omul trimis de Domnul pentru a pregătirea căii Sale.

Dar în Matei 17 Domnul a confirmat ambele: *„Ilie va veni și va așeza din nou toate lucrurile”*, iar în legătură cu Ioan Botezătorul: *„El a venit deja”*. Ambele sunt adevărate. El *„va veni”* și el *„a venit deja”*. Făgăduința pentru trecut și făgăduința pentru viitor. Iar cel care citește doar vers. 12 și 13, nu și vers. 11... Noi trebuie ca să luăm vers. 11: *„Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile”*. Și după aceea, Domnul nostru a confirmat slujba lui Ioan

Botezătorul. Dar una nu o anulează pe cealaltă. Una o confirmă pe cealaltă. Una era împlinită și cealaltă trebuia să se îplinească în viitor.

Frați și surori, dacă noi vorbim în acest loc despre faptul că într-adevăr Dumnezeu ne-a încredințat Cuvântul Său, că în toate punctele credem așa cum spune Scriptura și așa cum am spus aseară, din 2 Cor. 13, trebuie citit un verset înainte și un verset după, pentru a ști exact despre ce este vorba în acel verset care a fost pus acum ca întrebare.

Hai-deți să facem un rezumat al lucrurilor despre care este vorba astăzi. Este vorba despre a recunoaște ziua și mesajul ei, de a recunoaște făgăduințele date de Dumnezeu, de a recunoaște că tu ești un copil al făgăduinței, ca pe timpul lui Avraam. Ismael a fost numai un fiu născut. Dar peste Isaac, fiul făgăduit, s-a odihnit toată binecuvântarea. Există copii ai făgăduinței care cred Cuvântul făgăduinței și nimeni nu o poate lua de la ei pentru că le-a fost descoperit prin Duhul Sfânt.

Într-adevăr trăim într-un timp nemaipomenit. Dumnezeu Și-a împlinit Cuvântul Său. A trimis pe prorocul și slujitorul Său. Și aceasta trebuie spus o dată aici spre slava Domnului. Cine s-ar fi putut gândi în anii '60 că mesajul, cu tot ceea ce conține, Evanghelia deplină, mântuirea deplină, va fi propovăduit tuturor neamurilor?! Cine s-ar fi putut gândi? Cum s-a bucurat fratele Branham că oamenii au putut fi conectați prin telefon, ascultând ici și colo! Cât de fericit ar fi el astăzi, dacă ar putea să vadă ce face Dumnezeu în prezent! Și cine suntem noi? Cine era Pavel? Cine era cutare...? Doar unelte, vase în mâna lui Dumnezeu.

Așa cum am cercetat ieri, Domnul nostru ne cheamă pe toți: „Veniți la Mine!” Noi nu mergem numai la Pavel sau la fratele Branham, ci venim la Domnul. Venim la El așa cum suntem. Așa cum am spus deseori și vom mai spune, dacă un om al lui Dumnezeu nu reușește să-i aducă pe oameni în legătură cu Dumnezeu, atunci acest om nu și-a împlinit însărcinarea. Noi nu trebuie să stabilim o legătură între noi și voi, ci trebuie să stabilim o legătură cu Dumnezeu, astfel încât să-Și poată descoperi Cuvântul fiecăruia dintre voi. Și aceasta ne deosebește de toți ceilalți din lume. Mereu „prorocul a spus”, „prorocul a spus”, ș.a.m.d. Nu. Însărcinarea noastră este și să așezăm

biblic slujba fratelui Branham. Dar să predicăm pe Isus Hristos ca Cel răstignit, ca Cel care revine, ca Mirele care se întoarce. Și să spunem Miresei că acesta este mesajul: „*Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!*”

Într-adevăr, acesta este punctul, frați și surori. O puteți citi în Faptele apostolilor cum Pavel a trebuit să stea în fața instanței judecătorești și cum a fost numit „sectant”, ș.a.m.d. La fel este și cu noi în acest timp. În același fel. De aceea suntem atât de mulțumitori că nu mergem împreună cu mulțimea, ci că mergem împreună cu Domnul, că umblăm cu Dumnezeu, că ne-am pus de partea lui Dumnezeu și credem așa cum spune Scriptura.

S-o mai spunem o dată, frați și surori... Acesta este cel mai mareț, cel mai glorios timp din toată istoria planului de mântuire a celor 2000 de ani. Și noi avem privilegiul de a trăi acum.

Permiteți-mi să o repet. Îmi amintesc vremurile când mai exista cortina de fier și cum mi-a mers atunci când călătoream în țările din estul Europei. De fiecare dată aceeași întrebare, la toate granițele: „Aveți biblii? Aveți literatură creștină?” Indiferent în ce țară din estul Europei trebuia să intri, mereu aceeași întrebare: „Aveți biblii? Aveți literatură creștină la dumneavoastră?” Dacă ne gândim acum că Dumnezeu a deschis granițele și că fratele Branham a spus dinainte: „Atunci când împărțirea Germaniei se termină și această țară va fi din nou unificată, atunci se va împlini ceea ce a prezis Domnul, Dumnezeul nostru”.

Frați și surori, Dumnezeu ne-a dăruit mult har. Încă de pe timpul cortinei de fier, dacă v-aș mărturisi cât de minunat a călăuzit Dumnezeu totul. Dar vă rog, amintiți-vă când mi-a fost arătat cum se vor deschide ușile și că Mireasa va fi chemată din țările est europene. Și în această viziune eu stăteam chiar pe platformă. Dar era o cu totul altă clădire. Acolo era o ușă care se deschidea și din toate țările, din fiecare țară venea fratele slujitor și, de asemenea, cei care aparțineau de el și toți veneau și ocupau loc. Iar atunci când clădirea s-a umplut de oameni, atunci a răsunat trâmbița. Atunci am știut că într-adevăr acesta este timpul când Domnul cheamă din toate popoarele și din toate limbile.

De asemenea, ar putea fi spuse următoarele: eu niciodată nu m-am amestecat în religie și niciodată nu o voi face. Voi cu toții știți că am predicat în Cairo, am predicat în Damasc, în Aleppo, în toate

aceste țări și orașe am predicat, dar niciodată nu m-am amestecat în religie și în politică. Eu doar am predicat Cuvântul lui Dumnezeu. Și noi credem că Domnul are poporul Său în toate națiunile, iar ușile sunt deschise în toate popoarele și limbile, astfel încât și ultimii să poată fi chemați. Acum, de asemenea, există posibilitatea transmiterii în direct prin internet, aducând același Cuvânt în toate națiunile.

Frați și surori, acesta este cu adevărat un timp minunat, cea importantă perioadă de timp a planului de mântuire. Și decizia pe care o luăm acum, o vom lua cu noi în veșnicie. De aceea este atât de important să cercetăm Scripturile, astfel încât fiecare să fie convins înaintea lui Dumnezeu că nu este numai un mesaj, ci este mesajul divin cu toate făgăduințele bazate pe Sfânta Scriptură, astfel încât Dumnezeu să poată veni la dreptul Său, astfel încât nimeni să nu spună că acesta este mesajul fratelui Branham. Nu. Acesta este mesajul dumnezeiesc adresat poporului lui Dumnezeu în acest timp. Și la fel cum Pavel, în timpul Său, propovăduia Cuvântul lui Dumnezeu din însărcinare divină și așa cum i-a fost spus: „Te voi trimite la neamuri, ca să mărturisești despre Mine”, la fel și fratele Branham a primit însărcinarea divină. Desigur că nu este vorba numai despre o trăire din 11 iunie 1933. Nu doar o singură trăire... De asemenea și aceea din 7 mai 1946 și de repetate ori Domnul i-a dat îndrumări.

Iar noi putem spune că Dumnezeu ne-a dăruit harul să așezăm corect și să înțelegem tot ceea ce a predicat și să așezăm în Sfânta Scriptură. Noi am cercetat Sfintele Scripturi și ne-am putut convinge personal că totul este conform Scripturii, fie că este vorba despre dumnezeire, fie botez...

Frați și surori, mergeți prin toate denomi-națiunile creștine. Mergeți prin toate cele carismatice. Mergeți prin toate. Toți au învățătura trinitară. Toți cred că Dumnezeu există în trei persoane, în trei persoane veșnice. Nu! Dumnezeu este un singur Dumnezeu și El va rămâne un singur Dumnezeu. El ni s-a descoperit ca Tatăl nostru - în ceruri, în Fiul - pe pământ și în noi – prin Duhul Sfânt: Dumnezeu deasupra noastră, Dumnezeu cu noi și Dumnezeu în noi. La fel se aplică și botezului în apă. Cineva se poate referi la Matei 28:19 de o sută de ori. Dacă nu merge la împlinirea poruncii, atunci nu are răspunsul. Trebuie să mergi de la un verset la altul ca să primești răspunsul de la Dumnezeu. Putem spune cu adevărat că Dumnezeu a

permis să se facă lumină în timpul serii. Dumnezeu Și-a descoperit Cuvântul. Iar noi avem un acord interior față de fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu.

În Cuvântul de introducere am auzit clar și noi credem cu adevărat că, Cuvântul împlinește scopul pentru care a fost trimis. Fie ca Domnul Dumnezeu să ne ajute pe noi toți cei care suntem adunați astăzi aici și pe toți cei care sunt în părtășie cu noi și cu Domnul, ca să putem recunoaște ceasul și ziua, mesajul și mesagerul astfel încât niciunul să nu disprețuiască și să respingă batjocorind.

Așa cum am citit ieri din Luca 7 și Luca 11, cărturarii au respins planul lui Dumnezeu pentru ei, pentru că au refuzat ca să fie botezați de Ioan. Cum este astăzi? Toți cei care refuză să fie botezați în Numele Domnului Isus Hristos, refuză planul Dumnezeului nostru și nu recunosc faptul că nu este sub cer niciun alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți, așa cum este scris în Fapte 4:12. *„În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți”*. Numai Numele Domnului nostru Isus Hristos! Aceasta propovăduim și accentuăm noi și luăm asupra noastră ocară lui Isus Hristos, iar la revenirea Domnului ne vom bucura. Vă bucurați că putem crede? Că Dumnezeu ne-a iertat într-adevăr într-un asemenea fel...

Așa cum am spus ieri, Dumnezeu a vorbit cu ai Săi după înviere. El le-a arătat tot ceea ce a fost scris și ce s-a împlinit. La fel este și astăzi. Domnul Cel înviat Și-a descoperit Cuvântul scris. El l-a făcut viu. El l-a descoperit. Și acest Cuvânt sfânt, descoperit, nu se va întoarce gol înapoi la El, ci te va lua pe tine și pe mine împreună cu el. Va împlini în noi scopul pentru care a fost trimis și, prin har, vom fi o parte a acelor care vor fi gata la revenirea lui Isus Hristos.

Mai ales voi toți care ați venit de departe ca să luați parte la aceste adunări, vă rog primiți prin credință, credeți și acceptați! Se va merita. Se va fi meritat să fi venit și să fi fost sub răsunetul Cuvântului și să fi ascultat Cuvântul lui Dumnezeu. Împreună trăim pregătirea noastră și împreună vom trăi desăvârșirea prin harul Său. Lui, credinciosului nostru Domn, Îi dăm toată slava și toată închinarea și cinstea, în Duh și-n Adevăr, acum și în veșnicie. Amin.

Are cineva dorința de a fi botezat? Atunci vă rog ridicați-vă repede mâna. Oricine nu poate aștepta până data viitoare. Aici în

față... Văd unul. Mai este ceva? Doi. La balcon. Trei. Foarte bine. Atunci, după acest serviciu vom merge pentru botezul în apă. Toți care ar dori ca să fie botezați pot să facă legământul unui cuget curat cu Dumnezeu. Fie ca Domnul să fi binecuvântat acest sfârșit de săptămână într-un mod deosebit. El să-Și confirme din nou Cuvântul în inimile noastre, dăruinde-ne siguranța că totul are loc conform Cuvântului Său. Dumnezeu să binecuvânteze toți tinerii.

Acum ne vom ruga pentru toți cei care au cereri deosebite. Astăzi avem multe probleme: sunt probleme în căsnicii, în familii. Astăzi avem nevoi și probleme în mijlocul nostru. Am auzit în cuvântul de introducere că Domnul poate face mai mult decât putem să cerem sau să gândim noi. Numai să credeți. Doar credeți. Numai să credeți că deja s-a întâmplat și că puterea lui Satan a fost biruită. Capul șarpelui a fost zdrobit. Domnul nostru a scos boldul morții și a strigat: „Am fost mort, dar iată că sunt viu în vecii vecilor și am cheile morții și ale locuinței morților”. Domnul nostru este Biruitorul de pe Golgota.

Astăzi sunteți aici cu cererile voastre de rugăciune. Și Dumnezeu a scris făgăduința în inimile voastre. Mai mult decât puteți înțelege. Orice ar fi în familia voastră, în căsnicia voastră, astăzi luați-L pe Dumnezeu pe Cuvânt. Astăzi am auzit vocea Lui, am auzit Cuvântul Lui, astăzi credem și astăzi vom vedea slava lui Dumnezeu.

Știți ce am remarcat? Chiar dacă buzele tac, totuși inima se roagă. Aceasta este valabil pentru toți credincioșii. Vă rog ascultați bine... Aceasta este valabil pentru toți credincioșii. Pentru toți cei care ar dori să devină credincioși, este valabil Cuvântul: „*oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit*”. Nu există nici o salvare a sufletului, fără să o exprimi cu gura. Și să spui: „Doamne, eu am nevoie de Tine, te cred și te primesc!” Nu există mântuire a sufletului cu o gură închisă. Niciuna! „*Oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit*”. Totul la locul potrivit. Binecuvântat și lăudat să fie Numele minunat al Domnului și Dumnezeului nostru.

Frații care doresc să fie botezați, să vină în față. Mai este ceva care dorește ca să fie botezat? Dumnezeu este îndurător cu noi toți. El ne-a chemat și prin harul Său ne putem dedica Lui viețile noastre. Dumnezeu este credincios în toate lucrurile.

O, Dumnezeule... Iubite Domn, binecuvântează pe frații noștri. Binecuvântează pe sora noastră. Pune mâna Ta peste ei și binecuvântează-i. Binecuvântează botezul în apă. Binecuvântează-ne pe toți cei care putem crede așa cum spune Scriptura, fiind botezați așa cum a spus Scriptura, pentru că am cercetat Sfintele Scripturi ca să vedem cum este într-adevăr și cu tema dumnezeirii, cu tema botezului în apă. Noi am cercetat Sfânta Scriptură ca și atunci, la început. Și suntem mulțumitori Domnului că putem crede și că putem boteza așa cum spune Scriptura, care ne-a fost lăsată ca o mărturie a Bisericii primare în Cartea Faptelor.

Iubite Domn, Îți mulțumim că în toate lucrurile ne putem întoarce la început, crezând așa cum spune Scriptura, botezând așa cum mărturisește Scriptura. Dedicăm Ție, pe iubiții noștri care doresc ca să fie botezați. Și Îți cerem binecuvântarea. Binecuvântează-ne pe toți și fii cu noi. Amin.

Vă rog amintiți-mă în rugăciunile voastre. Deja ieri am spus-o. Joi merg în Cuba. Suntem atât de mulțumitori că Domnul a deschis uși și inimi, ca să putem purta Cuvântul Său. Toți împreună vom răscumpăra timpul după cum este scris: „*Răscumpărați timpul*”. Și așa cum este scris: „*vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze*”. De aceea, noi dorim să răscumpărăm timpul.

Sunt programate adunări peste tot, în februarie, în martie, în aprilie. Iar dacă între timp Domnul se întoarce, atunci avem asigurarea că toți au fost deja ajunși. Fiecare scaun va fi ocupat la ospățul de nuntă a Mielului. Nici măcar un loc nu va rămâne gol, neocupat. Toți vom fi acolo prin harul Său.

Toți frații slujitori, toți predicatorii, toți cei care poartă responsabilitatea în diferitele țări și adunări... Dumnezeu să vă binecuvânteze în mod deosebit. Pe întreg pământul, toți frații slujitori să fie binecuvântați. El să vă dăruiască înțelepciune și har, teamă și respect față de Cuvântul lui Dumnezeu, să așezați toate afirmațiile fratelui Branham în Cuvântul profetic. Și ceea ce s-a spus ca învățătură să fie inclus și așezat în învățătura biblică. Atunci ne vom lăsa și noi așezați.